

У ВЧЕНИЙ РАДІ СУМДУ

На початку нового навчального року двічі збиралася Вчена рада університету.

На серпневому засіданні затверджено план роботи на рік, прийняте рішення про утворення Інституту заочної, дистанційної та вечірньої форм навчання. Також заслухано звіти докторантів про виконання плану роботи над дисертаціями, рекомендовано до друку низку підручників та навчальних посібників.

Вересневе засідання стало значно різноплановішим – розглянуто 15 питань. Головним, безпременно, став аналіз результатів прийому абітурієнтів у 2006 році. Не менш важливою була й доповідь першого проректора В. Д. Карпуші про “Підсумки роботи з ліцензування та акредитації освітніх послуг у 2006–2007 н.р. й завдання на 2006–2007”. Вчена рада також затвердила кілька положень: “Про нормування обсягів додаткового педагогічного навантаження наукових керівників та консультантів дисертаційних робіт”, “Про проблему лабораторію фінансово-економічних досліджень при кафедрі фінансів”, “Про волейбольний клуб СумДУ”. Вирішено й низку інших питань, серед яких: присвоєння звання “Почесний доктор СумДУ” (Станіслав Адамчик – м. Кельце), зарахування до докторантури, затвердження тем держбюджетних НДР, рекомендація до друку навчальних посібників і монографій.

Вот эти самые «непонятки», а точнее «Корреляционные эффекты в процессе самоорганизации сложных динамических систем», и стали темой докторской диссертации Дмитрия Олеговича Харченка, которую он успешно защитил. Научным его консультантом был доктор физико-математических наук, профессор, заслуженный деятель науки и техники Украины, заведующий кафедрой физической электроники СумГУ Александр Иванович Олемской, о научных достижениях которого «Резонанс» рассказывал уже не раз.

Работа посвящена исследованию влияния случайной среды на эффекты самоорганизации (качественной перестройки) сложных динамических систем. То есть, они со временем могут менять свое поведение, что приводит к деградации. Значит, самоорганизация действует как разрушающий фактор. Но здесь имеет место случайность, которая играет не разрушающую роль, а организационную. Например, мутации биологических систем.

Требовалось выяснить, каким образом случайность влияет на процессы самоорганизации и как правильно использовать при этом некото-

ЕЩЕ ОДНА ДОКТОРСКАЯ ДИССЕРТАЦИЯ

Честно говоря, я от теоретической физики далека, как Земля от Солнца. Но после беседы с этим интересным человеком, это космическое расстояние, поверьте, значительно сократилось. Через несколько минут я уже знала, что такое «корреляционные эффекты» и «стochasticеские системы». Не понятно? Да. Но заверяю – очень интересно.

рые факторы, чтобы получить желаемый результат. Природа уже научилась это делать. У человека все иначе. Не зная всей информации, мы можем создать определенные характеристики явлений, но описать их с помощью общепринятых фигур невозможно. Поэтому используются фракталы – геометрические тела с дробной размерностью.

Ко всем системам применяется универсальный закон, для всего – одна формула, будь-то растения, природные катаклизмы или человечес-

кая среда. Потому что, если взять маленькую частицу из любой системы и увеличить до определенных размеров, изображение получается точно такое же. Случайности происходят за счет того, что мы очень мало знаем об окружающей среде. Но исследуемые новые режимы и состояния позволяют случайность сделать не разрушительной, а конструктивной.

P.S. Возле кабинета Дмитрия Олеговича я записала его должностность, которая выведена на табличке золотыми буквами: замістель завідувача кафедрою моделювання сложних систем, доцент, кандидат фізико-математических наук. Один из студентов, которые толпились возле кабинета, заметил: «Уже не кандидат, а доктор физико-математических наук. У кого времени хватает на мелочи, тот не способен достичь большего. Талантливые люди – мелочей почти не замечают».

**Алла РУДЧЕНКО
група ЖТ-41.**

Я є СТУДЕНТ! І це – Неповторно...

Сергій, механіко-математичний факультет:

– Сподобалося! Якщо й були певні недоліки, то на фоні гарного настрою це здавалося дрібницю. І взагалі, вважаю, що те, як сприймається свято, залежить тільки від самої людини.

Андрій, медичний факультет:

– Спочатку намагався стежити за тим, що колося довкола, але згодом зрозумів, що нічого цікавого не побачу, тому почав знайомитися з одногрупницями. Хоча початково причиною моєї неуваги стало те, що мені просто анічогісінко не було видно за їхніми головами.

Лілія, гуманітарний факультет:

– Нічого особливого. Хоча все пройшло, судячи із розповідей друзів, набагато краще, ніж в інших сумських університетах і академіях. Можливо, враження зіпсувало ще й те, що я, чесно кажучи, не дуже хотіла сюди вступати.

Сашко, фізико-технічний факультет:

– Просто клас! Можливо, від того, що й досі в мені вирукують вра-

■ ПОСВЯТА

ження від вступу до СумДУ, все видалося чудовим. А лицарі та дівчата, які танцювали, залишили в моїй душі незабутні спогади.

Ірина, медичний факультет:

– Дещо затягнута офіційна частина, що, звісно ж, нам сподобатися не могло. Але потім «на обріз з'явилася сонечко» і ми побачили дещо цікаве. «Цвяхом програми», на мій погляд, став оркестр Інституту артилерії ім. Б. Хмельницького. Та не менш незвичним і чаруючим виявився лицарський турнір. Це незабутньо!

Олена, факультет економіки та менеджменту:

– Найбільше вразило, що клятву студента зачитував хлопець, за яким ніхто не встигав сказати «Клянуся!».

Нatalia, гуманітарний факультет:

– Спочатку від хвилювання нічого не бачила навколо, але швидко зрозуміла, що тут не катуватимуть, і зосередилася на свята.

Перший раз на першу пару

Приємно було усвідомлювати, що все зроблено для нас, першокурсників, і загальна увага притукала та-кож до нас. Відчували себе зірками свята.

СПРАЦЮВАЛИ З ПЛЮСАМИ

неджменту (-19%), медичному інституту (-20%), Шосткинському інституту (-12,2%). На цьому тлі позитивність вирізняється Конотопським інститутом (+26%), інженерний (+27%) та гуманітарний (+21%) факультети. Варто зазначити, що по інших ВНЗ Сум показник повноплатників суттєво зменшився: СНАУ – на 25%, СумДПУ – на 12–15%. Оплата за навчання по СумДУ в першому семестрі нинішнього навчального року складає майже 1,5 млн. грн.

Факультет економіки та менеджменту не дорахувався 6 першокурсників, а медінститут 2 зарахуваних за договорами на цільову підготовку. Загалом же по університету кількість цільовиків із числа нинішніх першокурсників зросла на 39 чоловік. Найбільше їх наочається на фізико-технологічному

факультеті – 62%, усього ж по СумДУ – 45,6% (2004 рік – 41,8%, 2005 – 40%). Отримані за рахунок цих договорів кошти складають 996 тис. гривень.

За дистроковими процедурами (призери конкурсу МАН, олімпіад “Абітурієнт” і “Данкор”, слухачі підготовчих курсів і відділень, медалісти й нагороджені грамотами “За особливі успіхи у вивчені дисциплін”) зараховано 463 студенти. Із них: 20 – медалісти (грамота), 55 – за рейтингом, 135 – за дистроковою атестацією (навчально-науково-виробничий комплекс), 182 – за підготовчими курсами, 15 – призери конкурсу МАН.

Загалом нинішню вступну кампанію наш університет пройшов достойно. Головне завдання сьогоднішнього дня – належним чином готуватися до наступної.

НОВИННИМ РЯДКОМ

Проректором з наукової роботи СумДУ призначений Анатолій Миколайович ЧОРНОУС – доктор фізико-математичних наук. До цього працював заступником завідувача кафедри прикладної фізики.

Організовується новий відділ “Мережеві та комунікаційні системи”, який займатиметься всіма видами зв’язку як університетського так і з зовнішнім світом. У тому числі й телефонним, яким виводиться зі структури АГЧ.

В кафетерії Г-корпусу з 13.30 до 14.00 для викладачів відпускається гарячі обіди. Смачного.

Антон, гуманітарний факультет:

Посвята в студенти – багаторічна традиція в СумДУ, але для мене як першокурсника все було вперше. Радості відчув, мабуть, більше, ніж коли дізвався про зарахування. Почуття, що сповновали, були різноманітні: страх, захоплення, гордість – усе в одній мітті. Чимало зусиль довелося докласти, щоб потрапити до вузу, та я вже не був упевнений, чи правильний вибір зробив... Виступ на площі мерехтів ув очах. Лише кадрами проскакували лицарі зі спортсменами, танці, військовий оркестр... До тями прийшов після слів вітання з посвятою, такі прості й щирі... Я знов повірив у правильність свого вибору. Я є студент СумДУ!

...Що ж, у кожного своя думка щодо посвяти. Згадуючи ж себе, першокурсників, розумімо – всі недоречності швидко забиваються і в пам’яті лишаються тільки найяскравіші спогади та почутия. Тож бажаємо всім приємного початку навчального року, цікавих лекцій, легких заліків та екзаменів. І не забувайте, що попри будь-які негаразди й непереливки студентський час – найкраща пора в житті!

**Тетяна БУРЕНЬ,
Наталія МЕДНІКОВА,
група ЖТ-51.
Малюнок
Марини НІЖНИК, група ЖТ-62.**

ПОЗИТИВНА ДИНАМІКА

На яку ступінь контролю за роботою молодих викладачів мають право деканати? Чому скасовуються контрольні в заочників? Чи достатньо використовується можливості дистанційного навчання? Як поліпшити далікі від прийнятного стан здоров'я студентів? Як передбачити наслідки введення в університеті кредитно-модульної системи? Саме на цих та подібного рівня питаннях під час обговорення ректорської доповіді на традиційній серпневій нараді акцентували увагу проректори СумДУ Н. Д. Світайло та В. О. Любчак, декан інженерного факультету А. О. Євтушенко, професор О. А. Борисенко, В. В. Арбузов та інші виступаючі. І ніхто не згадував про актуальну сьогодні в країні тему заборгованості по заробітній платі, не нарікав на погану підготовку до навчального року аудиторій чи території тощо. А це свідчить про те, що позитивні цифри та факти, які наводилися в доповіді ректора А. В. Васильєва, цілком реальні, а відтак попри фінансові та інші негаразди в країні керівництву СумДУ вдається реалізовувати обрану стратегію і тактику (хоча не замовчувалося і про те, що не вдалося реалізувати або реалізовано лише частково).

Серед головних здобутків минулого року діловість назвав вирішення питань ліцензування таких напрямів, рівнів, форм нашої навчальної діяльності, які є важливими складовими подальшого розвитку університету. А саме:

— складного питання підготовки юристів за рівнем «бакалавр» (прийом на перший курс здійснено в повному ліцензійному обсязі — 50 осіб: 10 бюджетних та 40 повноплатних місць). При цьому збережена й підготовка молодих спеціалістів, отримано дозвіл на їх зарахування на другий курс бакалаврату вже цього року;

— питання організації первого етапу підвищення кваліфікації лікарів за 6 спеціальностями на базі медичного інституту (ведеться робота по отриманню ліцензії на другий етап — підвищення кваліфікації лікарів медичних закладів обласні), отримана ліцензія на організацію військово-медичної підготовки студентів-медиків.

Крім того, проліцензована та відкрита вечірня форма навчання (вже здійснено набір на 3-й курс за спеціальностями економічної спрямованості та менеджменту); відкрита нова спеціальність «Соціальна робота» (в КІПТі); отримані ліцензії на перепідготовку фахівців за спеціальністю «Бізнес адміністрайшн» та підготовку магістрів за спеціальністю «Маркетинг»; акредитовано 15 спеціальностей у базовому навчальному закладі, Шосткинському інституті, в технікумах та коледжах; з 14 до 16 збільшилась кількість спеціальностей заочної форми навчання тощо.

Ректор висловив ширу подяку всім тим колегам, керівникам кафедр, факультетів, служб, викладачам, хто своєю наполегливою працею забезпечив ці позитивні рішення. І на цей навчальний рік, за його словами, ставляться такі амбітні завдання, як відкриття спеціальностей «Фармація», «Інтелектуальна власність», «Адміністративний менеджмент», ліцензування на магіс-терсійський рівень спеціальностей «Інформатика», «Прикладна математика», «Фінанси», «Переклад», а також акредитація спеціальностей «Екологія», «Прикладне матеріалознавство».

Ішлося в доповіді й про низку структурних перетворень. Зокрема, організаційно оформлений медичний інститут, у його складі створюється ще один факультет — післядипломної медичної освіти; нова кафедра створена в Шосткинському інституті (очолив доктор наук); на базі кафедри «Інформатики» відкрита філія кафедри ЮНЕСКО «Нові інформаційні технології»; узгоджено з міністерством рішення про створення інституту заочної, вечірньої та дистанційної форм навчання шляхом ліквідації заочного факультету й реорганізації факультету перепідготовки фахівців з підпорядкуванням якого будуть вилучені навчально-консультаційні пункти й контингент студентів-заочників.

Позитивна динаміка характеризується також посиленням кадрового потенціалу. Кількість викладачів з ученими ступенями та званнями збільшилась на 3% і складає 60,7% (базовий заклад — 63,5%). З різних причин (у тому числі й скорботних) припинили трудові стосунки з СумДУ 38 чоловік, із них 12 вступили до аспірантури й докторантур, а поновлення склало 76, тобто в 2 рази більше. Цей показник багато про що говорить.

Підвищилася й ефективність роботи з підготовки науково-педагогічних кадрів. Захищено 5 докторських дисертацій (у 2004–2005 н.р. — 1) та 28 кандидатських; прийом в аспірантуру збільшився на 65% і передбачається подальше зростання. Випуск із аспірантури, а це і є наш головний кадровий резерв, збільшився на 55%. Стимулюють підготовку кадрів стабільно працююче «Положення про преміювання керівників своєчасно виконаних та захищених дисертаційних робіт» та «Положення про розподіл коштів держбюджетної наукової тематики».

У той же час, як зауважив діловідач, стан кадрового забезпечення викладачами з ученими

■ ПРО МИNUЛЕ І МАЙБУТНЄ

укового потенціалу й досягнення рівня провідних вищих навчальних закладів держави, аби врешті-решт похвалитись темами, що мають визначення загальнодержавне значення, значущими обсягами міжнародних грантів, залученням наших учених до розробки регіональних та загальнодержавних програм розвитку тощо.

У той же час діловідач підкреслив, що однією з найважливіших складових, яка суттєво впливає на всю діяльність СумДУ, є робота по формуванню контингенту студентів. Незважаючи на дванадцять відсоткове зниження випускників шкіл області, кількісні та якісні показники формування первого і старших курсів, як за місцевими держбюджетного замовлення, так і за повноплатною формою, в основному відповідають рівню минулорічної вступної кампанії. Кількість заяв на місця держзамовлення та зарахуваних з договорами на цільову підготовку (45%) навіть зросла. Щоправда, певні складнощі прослідовуються на рівні наших технікумів та коледжів: незначне зниження обсягів прийому повноплатників на денну й заочну форми навчання.

Розінівши в цілому літній приймальний кампанію як успішну, ректор зауважив, що надалі перемагати інших у боротьбі за абитурантів за умов зменшення випуску школлярів буде складніше. Тим більше, що наступного літга загальнодержавне тестування проходить тимчасом уже всі абитуранти, і система довузівської підготовки СумДУ може спрацювати лише в обмежених обсягах. Тому кафедрам слід готуватися до посиленої профорієнтаційної роботи.

Діловідач наголосив, що дебати про доцільність упровадження кредитно-модульної системи закінчилися і слід звернути підвищенню увагу на подальше її впровадження. Тож деканати, завідувачі відповідних кафедр зі всією відповідальністю повинні займатися організацією методичного забезпечення самостійної роботи студентів, дотриманням вимог побудови модульного викладання навчальних дисциплін, організацією атестаційних заходів тощо.

Особливу увагу викликала заява ректора про скасування контрольних робіт на заочному відділенні, які, на його переконання, перетворились у чималий бізнес по виготовленню їх різними «умільцями». Вирішено почати їх заміну вже в цьому семестрі переліком питань, тестами, які студент повинен опанувати до сесії. Відповідно кафедри зобов'язані посилити методичне забезпечення самостійної роботи заочників. Уже в минулому році здійснені певні кроки в цьому напрямі. Зокрема, передано компакт-диски з методичним забезпеченням для економічних спеціальностей на НКП, для 4-х з них передано комп'ютери, організовано лінію Internet-зв'язку з НКП у Краснопіллі. Передбачається стовідсотково забезпечити заочників методичними розробками на електронних носіях, а також розширити дистанційну форму навчання, в тому числі й за рахунок переорієнтації НКП на таку технологію.

На даниому відділенні, як зазначив діловідач, також є нагальна потреба відповідні можливості суттєво розширити застосування інформаційних технологій у навчальному процесі. Тим більше, що фінансування програми інформатизації ректоратом виконується пунктуально. Так, із запланованого одного мільйона гривень в 2006 році на інформатизацію вже за 8 місяців реалізовано близько 900 тис. грн., тобто 90%. Придано більше 140 комп'ютерів, 50 периферійних пристрій. Модернізовано 130 комп'ютерів, підключено 65 місць у суттєво розширену

та модернізовану мережу. Виконуються значні обсяги робіт по комп'ютеризації бібліотечного обслуговування, закуплено програмне забезпечення, фінансуються договори на інформаційні послуги тощо.

Додатково до позитивних підсумків минулого навчального року ректор відніс і збільшення видання навчально-методичної літератури на 30% за загальною кількістю найменувань і на 65% по навчальних посібниках, при цьому — майже втричі з трифом міністерства. У той же час видання підручників (та й монографій) є поки що поодинокими прикладами. Крім того, що нарощуються технічні можливості видавництва СумДУ, закуповується сучасна поліграфічна техніка. Університет практично відмовився від виготовлення власної навчально-методичної літератури на стороні. Більше того, його друкарня найближчим часом буде готова приймати зовнішні замовлення.

Організація виховної роботи зі студентством, за словами діловідача, це тема окремої наради. Бажання мати розгалужену, ефективно працюючу з масовим охопленням студентства систему студентського самоврядування залишилося незмінним. А це потребує великої, копіткої роботи ректорату, і деканатів, і кураторів як старших наставників. Не лишиться поза увагою ректорату й посилення всіх напрямків роботи в гуртожитках, студентського і спортивного клубів, студентського клубу-кафе тощо.

Ректор повідомив про стан фінансово-господарської діяльності, визначивши його як нормальній, стабільний. Хоча складнощі були, є, і, мабуть, будуть. Тільки один приклад: за 7 місяців 2006 р. в порівнянні з аналогічним періодом 2005 лише фонд оплати праці по базовому ВНЗ збільшився на 4,5 млн. грн., тобто на 32% (бюджет забезпечення — 24%, витрати власних коштів — 39%). Зростання тарифів, цін на товари, матеріали, послуги тощо теж радоців не добавляє.

Однак основні програми, які вирішено фінансувати пріоритетно, виконувались і виконуються. Своєчасно в повних обсягах здійснюються оплата праці, діють механізми матеріально-захоочення, реалізуються соціально-орієнтовані програми (покращення умов праці та навчання, проживання в гуртожитках, харчування, медичного обслуговування, оздоровлення тощо). Зокрема, у 2006 р. для співробітників та членів їхніх сімей придбано 335 путівок в порівнянні з 168 в 2005 (зростання вдвічі), і з 86 в 2004 р.

За минулій навчальний рік на субрахунки кафедр, факультетів, інших структурних підрозділів перераховано для реалізації їхніх потреб майже 1,6 млн. грн. (з них витрачено 1,5 млн., в тому числі 450 тис. грн. на додатковий фонд оплати праці). У цьому році на субрахунки буде підераховано вже 2,2 млн. грн. З одного боку, це реалізація програми розширення автономії структурних підрозділів і підвищення ролі керівників усіх рівнів (одночасно з перерозподілом повноважень ректора), а з іншого — це дає реальні можливості позитивних зрушень на кожній кафедрі, факультеті та тощо.

Досить детально ректор зупинився на ремонтних роботах, яких за 8 місяців 2006 року виконано на загальну суму понад 2 млн. грн. І це при тому, що їх фінансування здійснюється за дуже заощадливими схемами. Зокрема, здійснено ремонт приміщень для кафедри «Права» і її перебазування з гуртожитку в корпус «ЕТ», відремонтовано стендова зала кафедри «Прикладної фізики», значна кількість аудиторій, лабораторій та службових приміщень. Тривають значні ремонти майже в усіх гуртожитках, басейні, залі боротьби тощо. Здійснюється підготовка університету до осінньо-зимових холодів. При цьому діловідач оголосив подяку службам АГЧ і висловив надію, що й наступний рік буде менш вдалим для господарських робіт. Однак зауважив, що університетські приміщення не стануть зразковими, поки будуть зустрічати студентів, гостей та й самих університетів «голими» стінами: мало стендів, методичних куточків, популяризації досягнень кафедр, факультетів, кращих випускників тощо. Тому одним із нагальних завдань для кафедр і деканатів є здійснення в найближчі 2-3 роки якісної естетизації приміщень.

ЛІДЕР, ЗА ЯКИМ ДУТЬ

29 серпня заслужений професор СумДУ, доктор технічних наук, завідувач кафедри "Металорізальні верстати та інструменти" Вільям Олександрович ЗАЛОГА відзначив 70-літній ювілей. На святкування зібралися близько ста гостей, серед них представники міської влади, керівники підприємств "Хімпром", БАТ "СНВО ім. М. В. Фрунзе" та 15 докторів наук із ВНЗ Запоріжжя, Донецька, Житомира, Харкова, Києва, інших міст. Незважаючи на далеку дорогу й невідкладні справи перед початком нового навчального року, вчені знайшли можливість приїхати до Сум, щоб особисто привітати колегу з визначною датою. Це свідчить про авторитет Вільяма Олександровича в професійних колах.

Професор Запорізького національного технічного університету Ю. М. Внуков переконаний, що в Україні немає спеціалістів у галузі обробки матеріалів і технології машинобудування, які не були б знайомі з працями В.О. Залоги чи особисто з ним. Дослідження вченого в галузі моделювання нестационарних процесів різання отримали широке визнання не тільки в нашій країні, а й Угорщині, Німеччині, Румунії, Польщі...

■ Особистість

Саме Вільям Олександрович є ініціатором щорічної Всеукраїнської молодіжної науково-педагогічної конференції "Машинобудування України очима молодих". Динамічно розвивається очолюваний ним Експериментальний науково-дослідний студентський інститут. Протягом усього терміну роботи в СумДУ він керує науковим напрямом з проблем "Створення нових та удосконалення існуючих процесів механообрібного виробництва", на базі якого створено науково-педагогічну школу. На рахунку професора більше ніж 250 публікацій, у тому числі 18 авторських свідоцтв і патентів на винаходи, 19 – навчально-методичного характеру, одна монографія і три навчальні посібники. Він член вченої і науково-технічної рад нашого університету, а також вченої ради із захисту і докторських дисертацій. Професійні здобутки Вільяма Олександровича відзначенні численними нагородами, а в 2004 році він обраний академіком Академії наук вищої школи України.

Ф. Я. Якубов, ректор Кримського інженерно-педагогічного університету, так говорить про В. О. Залогу: "Доля, очевидно, привітна до всіх, хто працює, спілкується, тим більше товаришує з Вільямом Олександровичем. Він філософ у житті, не завжди зрозумілий у науці, і у цьому його сила. Останні дослідження професора тільки починають по-справжньому осмислюватися колегами. Механізм його ідей, відображеній в кінематиці запропонованого ним процесу, – це,

власне, він же сам у процесі пізнання світу інженерії. До цих ідей ще будуть повернутися, вивчати їх, брати під сумнів, але неодмінно схилятися перед його талантом".

Під науковим керівництвом Вільяма Олександровича успішно захистилися сім кандидатів наук. Ось так відгукуються про Вчителя Залогу його учні:

Дмитро Криворучко, докторант кафедри МРВ:

– Вільям Олександрович – дуже хороша людина, хороший спеціаліст, хороший учитель. Бореться за своїх учнів, стоять за них горою. Ми його поважаємо, любимо. Він добре ставиться до студентів, часто не зважаючи, якої вони про нього думки. Турбота керівника кафедри відчувається на кожному кроці.

них закладах Донецька та Івано-Франківська. Студенти ж професора М. Г. Кононенка запам'яталися у Тернополі та Вінниці. Практично щорічно радують перемогами і студенти професора М. М. Капліна. В Івано-Франківській ме-

Практично немає проблеми, з проханням про вирішення якої я не міг би звернутися до нього. Таких особистостей, як Вільям Олександрович, зустріти можна дуже рідко.

Костянтин Дядюра, доцент кафедри МРВ:

– Вільям Олександрович допоміг мені відбутися як молодому вченому. Вимогливий, енергійний, він порадив зібратися й написати дисертацію. Залога – лідер, за яким ідуть і студенти, і викладачі. Безпременно, Вільям Олександрович – справжній господар на кафедрі МРВ, тому й розвивається вона такими швидкими темпами.

Георгій Лагута, доцент кафедри МРВ:

– Вільям Олександрович врахує своїм магнетизмом. Незважаю-

чи на обставини, він завжди діє в інтересах інших людей. Ті, кому пощастило вчитися у цього видатного вченого, відчули позитивний вплив свого наставника.

Редакція газети "Резонанс" завжди тримала своїх читачів у курсі справ Вільяма Олександровича Залоги, який ледь не першого дня появи газети співпрацює з нею. Його діяльність є цікавою для студентів і викладачів СумДУ. Будемо й надалі тримати зв'язок із кафедрою "Металорізальні верстати та інструменти", висвітлювати її нові досягнення.

Вікторія МІРОШНИЧЕНКО, група ЖТ-52.

НА ФОТО: В. А. Залога зі своїми учнями

■ НАШІ ЕСКУЛАПИ

БЕЗ ЗАЙВИХ СЛІВ

Студентські олімпіади з предметів медицини проводяться в Україні з 1997 року. Саме за їх результатами можна порівняти рівень підготовки студентів у різних університетах. Крім того, це важливий крок до створення партнерства між фахівцями навчальних закладів. А ще проведення олімпіад дозволяє формувати медичну еліту, яка буде визначати майбутнє медицини.

Який же у нас, зважаючи на сказане, рівень підготовки медиків? У 2006 році студенти медичного факультету (а тепер уже інституту) Сумського державного університету отримали 12 призових місць – по шість за друге й третє місце. А взагалі, починаючи з 2000 року, вони 76 разів ставали призерами всеукраїнських олімпіад, 14 разів отримували перемогу, 34 рази посідали друге місце серед учасників з усіх медичних закладів України.

Щорічно призові місця завойовують учні професора В. З. Сікори та доцента О. О. Устянського з предмета "Анатомія людини". А вихованці доцентів І. О. Висоцького та Р. А. Храмова з кафедри "Фар-

макологія" радують своїх викладачів перемогами, починаючи аж з 1997 року.

Організовано проведення II туру олімпіад на кафедрі "Патологічної фізіології". Асистент цієї кафедри Р. Наумко підготував призеру (2-ге місце) олімпіади, що проводилася у м. Сімферополь з дисципліни "Патологічна фізіологія". Отримували перемогу й студенти кафедри "Педіатрія" (вихованці професора В. Е. Маркевича та доцента І. Е. Зайцева) у вищих медич-

ничих академій призові місця зайняли вихованці професора В. Ф. Орловського, доцентів В. В. Лаби та Л. Н. Приступи.

Отже, висновок щодо рівня медичної освіти в СумДУ не потребує багато слів, можна обйтися двома – дуже високий. А заразом констатуємо й факт значного внеску студентів та їхніх керівників у підвалини авторитету нашого унікально-навчального закладу.

Інна БІТЮК, група ЖТ-52.

які можна отримати бажаючим навчатися чи працювати в США. Крім того пояснив, як скористатися електронною формою візової анкети. Зацікавила присутніх і його розповідь про адміністрування в системі вищої освіти США. Зокрема, про структуру великого університету із загалом освіти США, дав оцінку її рівня. За його словами, не лише в США, а й інших країнах жваві дискусії викликає фінансування вищої освіти. При цьому надав інформацію про її фінансування в Японії, Німеччині, Франції. Насамкінець віце-консул відповів на запитання щодо програм академічного та професійного обміну, ознайомив з деякими програмами цього напрямку.

Римма ДОМОРАЦЬКА, Богдана НОМЕРОВСЬКА, група ЖТ-61.

Осінній ноктурн.
Малюнок Юлії Гайдіної,
група ЖТ-41

■ ПОГЛЯД ФАХІВЦЯ

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС: СУТНІСТЬ, ПРОБЛЕМИ, ЗАВДАННЯ

На сьогодні можна констатувати, що вже запроваджені на державному рівні програми дій МОН України стосовно виконання взятих зобов'язань, розроблені певні нормативні документи, проведена низка конференцій, присвячених Болонському процесу, розпочато педагогічний експеримент з кредитно-модульної системи організації навчального процесу із застосуванням великої кількості навчальних закладів. Разом з тим існують абсолютно різні позиції щодо такого реформування вищої освіти й основних положень та завдань кредитно-модульної системи.

Інколи зіштовхуючись із безпеклальними судженнями колег стосовно того, що вступ до Болонського процесу – це шлях до руйнації нашої налагодженої системи освіти, яка має велику перевагу перед західними моделями. При цьому демонструється незнання основних цілей та принципів створення загальноєвропейського простору вищої освіти, не говорячи вже про механізми та засоби кредитно-трансферної системи (ECTS) чи методологію кредитно-модульної системи організації навчального процесу тощо.

Не претендую на абсолютно истину в своїх судженнях, але, вивчивши матеріали щодо принципів формування європейської зони вищої освіти та методів її реалізації, а також нормативні матеріали МОН України, сформулював для себе основні позиції стосовно ставлення до Болонського процесу, реформування вищої школи й упровадження кредитно-модульної системи в нашому університеті.

Позиція I. Болонський процес і його вплив на вищу освіту в Україні

Він є породженням існуючих проблем західноєвропейських держав через занадто велику демократичність, я б навіть сказав, анархічність існуючих систем вищої освіти. У деяких країнах немає будь-яким чином узгоджених між освітніми закладами навчальних програм з певних кваліфікацій (спеціальностей) і навіть самих кваліфікацій, визнаних і певним чином структурованих державою. Що вже говорити про можливість порозумітися на міждержавному рівні, про мобільність студентів, наукових кадрів, визнання дипломів тощо.

І все ж його принципами не декларується тотальна уніфікація систем вищої освіти. Планується лише врегулювання певних важливих позицій стосовно її структури, освітніх кваліфікацій, термінів навчання та загальних вимог до якості навчання й відповідності набутих компетенцій певному кваліфікаційному рівню.

Для системи освіти України у цьому сенсі немає будь-яких суттєвих проблем. Вона добре структурована й організована, потрібна лише певна її адаптація, щоб стати зрозумілою та прийнятною у просторі європейської вищої освіти.

Позиція II. Механізми та методи впровадження принципів Болонського процесу

Застосування механізмів створення зони європейської вищої освіти в українській може й повинно здійснюватися зі збереженням тих позитивних традицій і напрацювань, які мають вітчизняні навчальні залиди й до яких західноєвропейські держави тільки наближаються, та шляхом запровадження новітніх технологій, які є прогресивними і більш розвиненими в західних університетах.

Перш за все мається на увазі збереження фундаментальності вітчизняної вищої освіти, яка на відміну від більш прагматичної європейської, ставить на меті формування широко освіченості особистості. Слід відзначити, що у нас, на відміну від країн західної Європи, існує занадто велика диференціація кваліфікацій (спеціальностей), яка не сприяє фундаменталізації освіти і не є віправданою, бо не вимагається ринком праці. Навіть 20-30 років тому в умовах планового господарства СРСР, коли молоді фахівці розподілялись, ми не мали змоги кожному дати направлення суто за спеціальністю. Завжди вони здійснювалися з певними варіаціями, напрямами, на межі певних спеціальностей. Що вже говорити про умови ринкової економіки? За таких умов головним стає не глибина професійних навичок, а здатність молодого фахівця до адаптації на ринку праці, до самонавчання саме на базі широкої фундаментальної освіти.

Друге, дуже суттєве. Структура навчальних програм (навчальних планів) підготовки фахівців. У порівнянні з західними системами вищої освіти при реалізації принципів Болонського процесу маємо полярні вихідні позиції.

Програми підготовки, або курси для отримання певної кваліфікації, за термінологією західних університетів, мають дуже обмежену кількість складових (навчальних дисциплін). Приблизно 10-15 на бакалаврському етапі підготовки. Вони викладаються декількома професорами, інколи навіть одним. Обсяг кожної з них становить 15-20 кредитів (1 кредит ECTS – 36 годин загальної навчальної роботи студента), а обсяг вивчення за семестр – не менше 5-6 кредитів. Наці ж навчальні плани переобтяжені дрібними дисциплінами обсягом 1-3 кредити. А загальна кількість у програмі підготовки бакалавра інколи сягає 60-80 (!) дисциплін.

З позицій запровадження кредитно-трансферної системи ECTS (системи перезаліку, або визнання навчальних досягнень студента за будь-який період навчання, чи з будь-якої складової навчальної програми) доцільним є більш диференціоване представлення програм підготовки у західноєвропейських університетах. Тобто основними положеннями ECTS передбачається їх модульна побудова (розподіл існую-

чих складових на більш дрібні змістовні модулі); відповідно для трансферу кредитів потрібно також оцінювання успішності студентів здійснювати за модульним принципом і, як наслідок, організацію навчального процесу також.

Тут системам освіти України і західноєвропейських країн потрібно рухатися назустріч одна одній. Але, як свідчить практика педагогічного експерименту, ми інколи занадто захоплюємося модульною диференціацією. Малі навчальні дисципліни обсягом 1-1,5 кредитів, які є фактично змістовними модулями, намагаємося розділити на ще дрібніші модулі й здійснювати з них контроль та оцінювання.

Модульно-рейтингова система контролю та оцінювання, яка у світовій практиці визнається складовою кредитно-модульної системи організації навчання і засобом ECTS, є механізмом забезпечення однакової високої якості освітнього процесу. Але не можна йти шляхом її перетворення в сукупність арифметичних операцій з певними балами. У нас спостерігається явище формалізації модульно-рейтингової системи, коли викладачі примушуються до тотального опитування студентів (різних видів контролів) на кожному занятті, окремо визначати у рейтингових балах кожен вид навчальної роботи студента, інколи навіть присутність на лекціях тощо. На мою думку, не можна нав'язувати викладачеві будь-яку структуру модульно-рейтингової системи. Вона визначається змістом дисципліні, методикою викладання, є прерогативою кафедри або викладача. Головним критерієм повинна бути вагомість накопичення рейтингових балів як засобу визначення й визнання успішності студента, тобто набуття певних компетенцій.

Позиція III. Основні засади впровадження кредитно-модульної системи (КМС)

Менш за все пов'язую таке впровадження зі стратегічними завданнями забезпечення міжнародної мобільності студентів, а вбачаю можливість використання механізмів КМС для розв'язання давно назрілих внутрішніх проблем.

Так, модульна побудова навчальних планів може використовуватися для їх узгодження в межах одного напряму підготовки для різних спеціальностей та узгодження споріднених напрямів підготовки, для пerezарахування окремих дисциплін або їх модулів при міжступеневих переходах студентів. Таким чином поліпшуватиметься організація навчального процесу з позицій укрупнення навчальних потоків.

KMC надає також можливість організувати навчальний процес за модульно-цикловою схемою, коли семестри поділяються на модульні цикли (МЦ). У межах кожного з них може викладатися і здійснюватися підсумковий контроль з окремої дрібної дисципліни, або з сукуп-

це явище у європейському освітньому просторі має майже десятирічну історію, але в Україні предметно заговорили про нього лише в 2003 році – після приєднання Росії до 40 інших європейських країн-учасниць Болонського процесу. Через два роки на конференції, що проходила в Бергені (Норвегія), Україна теж підписала угоду про визнання основних його принципів і прийняла на себе зобов'язання щодо реформування системи вищої освіти відповідно вимог загальноєвропейських вимог.

ності змістовних модулів більших навчальних дисциплін. При цьому викладаються вони більш концентровано (доцільно встановлювати для них не менше 4 годин на тиждень аудиторної роботи), а кількість дисциплін, що вивчаються одночасно, скорочується приблизно удвічі чи порівняно із семестровим плануванням навчального процесу.

Впровадження модульно-рейтингової системи контролю й оцінювання в умовах КМС і модульно-циклової побудови навчального процесу може здійснюватись більш ефективно. По-перше, впорядковується проведення заходів модульних контролів – у атестаційні тижні модульних циклів. По-друге, встановлюється багатобальнашкала оцінювання, яка дозволяє більш диференціовано визначати рейтнг студента. Причому, цяшкала пропорційна до обсягів навчальної роботи (кредитів). Тобто, чим більший обсяг виконав студента, тим більш вагоме визнання успіху цієї роботи. Прохідних (залікових) навчальних дисциплін не буде.

Планувати самостійну роботу студента й здійснювати контроль потрібно на різних рівнях. Перш за все визначити мінімальний (прохідний) рівень: – без цих знань та сформованих умінь студента не зможе продовжити навчання, або не відбудеться як фахівець. Не можна користуватися стереотипами «я це знаю – повинен знати й студент» або «так мене вчили». Не будемо забувати, що фахова підготовка викладача найчастіше не співпадає з напрямом підготовки чи спеціальністю студента, а відтак у них різні потреби у певних знаннях та навичках.

Проблемою є суттєва потреба збільшення організаційної та науково-методичної забезпечення самостійної роботи студента (CPC), яка є пріоритетною для світових тенденцій розвитку вищої освіти, але й денне навчання в буде переважно на самостійній роботі студента як засобі розвитку його творчого потенціалу та формування здатності до самоосвіти в майбутньому, до адаптації на ринку праці. Такі самі підходи запроваджуються МОН України при переході ВНЗ до кредитно-модульної організації навчального процесу.

При вирішенні цієї проблеми на перше місце поставив би психологочний фактор: викладач повинен переконати себе, що це явище необхідне, або невідворотне, що акценти у навчанні студента потрібно перенести із аудиторії на його самостійну діяльність, що викладач є не тільки носієм інформації для студента, а переважно організатором його роботи.

На цій основі потрібно до корінно змінити ставлення до планування CPC, робити його більш результативно об'рнутованим як методично, так і організаційно. Якщо викладач необ'рнутовано планує обсяги CPC поза бюджетом часу, відведеного на його дисципліну, то цим самим заважає своїм колегам, а якщо так поступають усі викладачі, то ставлять студента в умови неможливості нормально працювати, що призводить до психологічного перевантаження і втрати стимулів до якісного навчання.

Другою обов'язковою умовою є науково-методичне забезпечення CPC, включаючи поточний і підсумковий контроль. Тут перевагу потрібно віддавати дидактичним і методичним матеріалам на електронних носіях інформації та тестуванню як засобу об'єктивного й оперативного контролю. Хочу наголо-

сити, що при цьому викладачеві потрібно зосередити увагу на меті й завданні навчальної дисципліни, не обхідному рівні сформованості знань з кожного змістового модуля чи розділу, а також на тих навичках, якими повинен оволодіти студента, де і як вони будуть використовуватись. При формулюванні кожного запитання тестового завдання викладач повинен спитати й себе: для чого я це з'ясовую і що хочу перевірити, яку відповідь може дати студента, які проблеми виникатимуть при цьому й чи все зроблено для того, аби їх не було?

Планувати самостійну роботу студента й здійснювати контроль потрібно на різних рівнях. Перш за все визначити мінімальний (прохідний) рівень: – без цих знань та сформованих умінь студента не зможе продовжити навчання, або не відбудеться як фахівець. Не можна користуватися стереотипами «я це знаю – повинен знати й студент» або «так мене вчили». Не будемо забувати, що фахова підготовка викладача найчастіше не співпадає з напрямом підготовки чи спеціальністю студента, а відтак у них різні потреби у певних знаннях та навичках.

По-перше, не нормувати на рівні університету види навчальної роботи викладача – це внутрішня справа кафедри. По-друге, визначати штат кафедри з наступних позицій:

– кожен студента щорічно виконує обсяг навчальної роботи в 60 кредитів, а МОН України визначає штат університету із розрахунком, наприклад, 10 студентів на одного викладача. Тобто одна ставка дорівнює 600 кр.-студ. навчальної роботи;

– якщо кафедрою викладається навчальна дисципліна обсягом 3 кр. для 100 студентів, то для виконання цієї роботи потрібно надати кафедрі 0,5 ставки. Відмінності в кількості лекційних потоків можна враховувати об'рнутованими коефіцієнтами. Як і штати на виробничі практики, керівництво дипломниками, інші по-задисциплінні види навчальної роботи.

По-третє, справа вироблення таєї чи іншої методики не є справою тільки ректорату. Можна ставити питання щодо конкурсу методик.

Віталій КОРОТЧЕНКО,
начальник науково-методичного відділу, доцент кафедри технології машинобудування.

■ СПОРТ

3 П'ЕДЕСТАЛУ - НА П'ЕДЕСТАЛ

Стартувала осінь, а разом з нею і новий навчальний рік. Випускників наблизить він до фінішної позначки, а новачкам відкриє нові можливості й перспективи університетської освіти.

Аксіоматично, що університет – це не лише пари від дзвінка до дзвінка, курсові та дипломні, а й чудове студентське життя, в якому чільне місце посідає спорт. Неабияку увагу приділяє його розвитку керівництво СумДУ. І результат не змушує себе довго чекати.

Відкриваючи вже котру чергову сторінку спортивного життя СумДУ та небезпідставно очікуючи підкорення університетцями нових вершин спортивного Олімпу, хочеться згадати минулорічні виступи наших спортсменів на аренах різного рівня. Розпочнемо зі значущих подій, які відбувалися протягом року. В листопаді пройшла ювілейна сорокова спартакіада. Потім – не менш захоплюючі та інтригуючі змагання з дзюдо в

рамках чемпіонату області. Грудень відзначився змаганнями, які пройшли в УАБС із настільного тенісу. Радує, що вперше за кілька років наша команда ввійшла до трійки призерів, виборовши бронзу. Не залишилася поза увагою й «Спартакіада здоров'я», в якій узяли участь викладачі та співробітники СумДУ.

Під силу нашим студентам підкорювати й водну стихію. Саме це вони й довели в басейні СумДУ на міських та обласних змаганнях з плавання, посівши I місце.

Високі місця на п'єдесталі з різних видів спорту забезпечили наші команди. Перше місце в загальнокомандному зачіку міської спартакіади 2005–2006 рр., залишивши позаду факультет фізичного виховання СумДУ (II місце), СНАУ (III місце), УАБС (IV місце), Сумську філію Харківського національного універ-

ситету внутрішніх справ (V місце), СумДПУ (VI місце).

Продовжив виступи у вищому дівізіоні чемпіонат України з міні-футболу «Універ-Автомар». Підопічні Песоцького зняли всі сумніви стосовно подальшої своєї долі, посівши 15-те місце в турнірній таблиці, залишивши позаду «Київську Русь» та команду земляків «Сумигаз». Та в цьому сезоні за прописку там боротися буде складніше, адже внесено деякі поправки до загальних правил у міні-футболі. Кількість команд у вищій лізі зменшилася з 17 до 14. Згідно з регламентом, команди, які зайняли два останні місця, вибувають, а команда з 12-го місця має відстояти право на перебування «у вищій» стиковим матчем із лідером першої ліги. Але сподіваємося, що нашої команді це не стосуватиметься. Все буде добре, якщо уболівальники в це віритимуть і підтримуватимуть її належним чином.

У рамках підготовки до нового сезону «Універ» провів тренувальні збори на базі відпочинку «Сонячна галавина», звідки ви-

рушив до Запоріжжя на «Кубок Дніпра», де посів 6 (з 8-ми) місце. Завітали сумчани й до Харкова на кубок «Звільнене місто», де стали 13-ми (з 16-ти). Були зіграні два товариські матчі: «Універ»–«Універ Харків» (7:1) та «Універ»–«Київ-Уніспорт» (4:1).

На такій оптимістичній ноті команда завершила підготовчий цикл до нового чемпіонату, перший тур якого вже відбувся. «Універ-Автомар» приймав удачу «Інтеркрас» (Київ). Перший млинець, на жаль, видався глевким. Але не дуже, якщо врахувати, що показали гарну гру й програли з мінімальним рахунком не «середнячку», а бронзовому призеру минулого чемпіонату. У другому турі з рахунком 3:4 наші поступилися «Єнакієвцю».

Новий спортивний сезон символічно відкривався проведеннем свят до Дня фізкультури. З цієї нагоди пройшли легкоатлетичні змагання, де наші вибороли II місце. Закінчилося святкування нагородженням кращих спортсменів Сумщини, серед яких є двоє із студентів СумДУ – С. Баштовий та С. Рябчик.

Тож легких стартів та тріумфальних фінішів усім нашим університетцям, причетним до спорту! Нехай щастить!

**Андрій МАНУРІН,
Ігор БОНДАР,
група ЖТ-52.**

■ ДЕБЮТ У «РЕЗОНАНСІ»

ТАСМНИЦЯ МУЗИКИ

Чи всі знають, що музика впливає на організм людини? До того ж, кожна по-своєму. Ще в III ст. до н.е. існували музично-медичні театри, де за допомоги спеціально підібраних мелодій лікували від туги, депресії, нервових розладів і навіть від укусів тарантула.

Справді, звук може вилікувати, але може й зашкодити. Дослідження вчених довели, що звуки народних і класичних мелодій мають цілющий вплив на формування кісткової структури, стимулюють кровообіг. Особливо активно музика впливає на немовлят і навіть на ембріональний плід, який тільки розвивається в материнському лоні. Так, внаслідок дослідів з групою добровольців – майбутніми мамами – англійські медики виявили, що дисонансний гучний рок збуджує його, викликає реакції нездовolenня. Найцікавіше ж те, що найсприятливіший вплив на майбутню людину мають... українські колискові!

Тепер найбільший центр мелотерапії знаходиться в Парижі. Тут майбутніх мам-француженок навчають співати українських колискових пісень, поклавши руки на живіт. Здивовано запитують знайомих українців: «Ви ж володієте скарбом, чому ним не користуєтесь?»

Ми й справді володіємо скарбом. Це – наша національна пісня. І не лише колискова. Вібрація українського мелосу у своєї чистоті не має собі рівних. Прагнення до світла, любові, небажання міритися з темінню, компромісами, брехнею – це той скальпель, що вирізує різні пухлини навіть у найчерствіших душах. А чи ж цікавимося ми культурою своїх дідів-прадідів? Чому іноземці знають краще за нас про духовні цінності, які дісталися нам у спадок? Чи дасть хто відповідь?

**Любов РИЖОВА,
група ЖТ-61.**

ОТ ОТДЕЛЬНЫХ ИГР – К ЧЕМПИОНА- ТАМ!

Количество межфакультетских соревнований с этого учебного года увеличилось в три раза. К уже традиционным «Золотому интегралу» и навсегда популярным играм КВН прибавятся «Мисс СумГУ» и три исключительно веселых и находчивых чемпионата.

Конкурс самых-самых студенток нам знаком по аналогии с прошлогодним «Мистером», тогда как КВНовские чемпионаты – явление на сегодня беспрецедентное. Они подразумевают участие всех шести факультетов, но только в одном, отдельно взятом конкурсе. Так, в ноябре команды сыграют Чемпионат Визитки, в декабре определят Чемпионата в СТЕМе, а в феврале следующего года станет известно имя факультета-победителя в конкурсе музыкального домашнего задания.

Таким образом, предполагается, что к марта команды уже окончательно развеселятся и сыграют в межфакультетских играх КВН.

С датой проведения «Мисс СумГУ» студенческий клуб еще не определился, но потенциальные конкурсантки могут ориентироваться на апрель 2007 года.

**Анастасія ПАВЛЕНКО,
група ПР-33.**

Нешодавно на ім'я ректора отримано офіційного листа, в якому повідомляється, що на 2007-2008 навчальний рік швейцарський уряд готовий надати Україні певну кількість стипендій для навчання в університетах Швейцарії. Призначенні вони виключно для осіб, які вже мають дипломи про вищу освіту і вік яких не перевищує 35 років. Тільки ті особи, які мають відмінну кваліфікацію, можуть пропонувати свої кандидатури. Крім того, кандидати повинні добре володіти тією іноземною мовою, якою ведеться викладання у навчальному закладі, який вони обрали (німецька, французька, італійська). Пам'ятка, що надсилається у додатку, містить всю необхідну інформацію про конкурс.

Міцно тримаю у руці квиточок. Без нього не можна. Він – моя перепустка до маршрутки і гарантія, що стояти сьогодні не буду. Це означає, що ноги не болітимуть, поза літери Z відміняться і є надія на приемну поїздку в Суми, на навчання, до рідного гуртожитку, в мою кімнатку 3х4 м (ой, вибачте, НАШУ кімнатку, бо в гуртожитку ніколи не бував сам). Такий закон життя гуртожит!. Отож, маю квиточок і... величезні, страшенно важкі сумки. Так буває завжди, коли побуваєш вдома раз на місяць. Мама говорить, що ти страшенно схудла. Як наслідок – встановлено діагноз: дитина голодує, тож з цим треба негайно щось робити!!! І пішло-пойшло! Млинчики печуться, курочка смажиться, помідорчики миються... А те, як ти будеш це нести (а точніше тягнути) до гуртожитку, на даний момент нікого не цікавить.

Займаю своє місце в маршрутному таксі, водій допомагає поставити в багажне відділення «привіт від мами». Іду. І думаю. Я завжди в дорозі думаю. А що робити? Пригадую свого кота, з яким не змогла попрошатися, бо молодший брат випробував свій новий «терористичний» винахід, від якого мій Тимко пішов у мандри. Зазвичай він приходить наступного дня, злий і агресивний. Згадала мою школу подругу Женю, а особливо її нову зачіску. Наше розмовне «вибух на макаронні» ніщо в порівнянні з цим дивом на її голові. Женя навчачеться у столиці. Називає себе модною пані, а зачіска така допомагає виокремитися з-поміж інших. Вона так думас. Що я можу сказати? Хто як може, так і виокремлюється.

Маршрутка зупинилася. Пішов потік студентів! Знову сумки, пакети, торбочки, баночки... А далі крики, зойки, стогони, зітхання...

DO ШВЕЙЦАРІЇ НА НАВЧАННЯ

Свої досьє кандидати повинні надсилати безпосередньо до посольства Швейцарії в Україні. Досьє повинні дійти до посольства щонайпізніше 15 грудня 2006 року. Адреса посольства:

01015 м. Київ, вул. Козятинська, 12.

Електронна адреса, за якою можна детальніше дізнатися про конкурс: <http://www.bbw.admin.ch/html/pages/bildung/stipendien/eskas-d.hfm/>

Можливо, саме цей конкурс допоможе комусь із наших університетців поглибити власний досвід викладання за кордоном. Бажаємо успіху!

Марина ХАНІНА, група ПР-52.

НЕМІСЦЕВИМ СТУДЕНТАМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ...

■ ПОДРОЖНЯ ЛОТЕРЕЯ

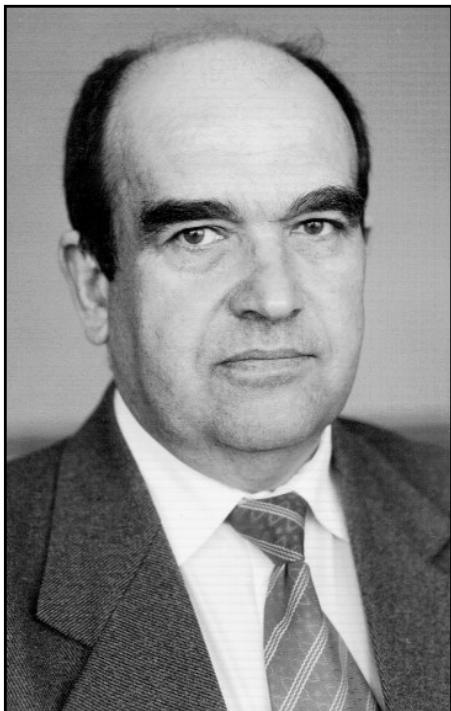
Біля мене приземлилася літня жінка. На вигляд досить симпатична, охайні, але справжньо побацьши, коли вона заговорила. За лічені хвилини я дізналася, хто її діти, де вчаться, за які кошти сусідка Вірка купила квартиру, чого не вистачає нашій владі, яка нині пішла молодь і ще багато надзвичайно «цікавих» речей... Говорила й говорила, вкраля у мене з годину маршрутного сну. Грабіж серед білого дня! На щастя врешті-решт жінка вийшла. Є у світі справедливість!

Ні! Нема! Тільки-но я зраділа самотності, як місце «мовчазної» сусідки зайняв симпатичний хлопчина. Посміхається, уважний, цукеркає пригостив (моїми улюбленими – желейними!). Зав'язалася розмова про навчання, подорожі, гуртожиток, цікаві випадки з життя... Про кохання... Здавалося – давно знаю цю людину. Ніколи не вірила в кохання з першого погляду, але, мабуть, то – воно! Таке чорняве, з неймовірно гарними очима. Також студент, майбутній менеджер... Приїхали. Він допоміг викликати таксі, поставити сумки. І тут говорить, що далі він – до Борисполя в аеропорт, у нього літак до США. Навчання за кордоном. Попрощаємося. Сіла в таксі. Знову їду. Думаю про нього, згадую гарні очі. Прикро. Трішки боляче. Але... життя продовжується, а тижні через три знову додому! Хто знає, можливо наступного разу випаде щасливий квиток? Пограємо в лотерею?

**Юлія ГАЙДІНА,
група ЖТ-41.
Малюнок автора.**

ЛЮДИНА ЖИВА, ДОКИ ПРО НЕЇ ПАМ'ЯТАЮТЬ

С Владимиром Андреевичем учились в аспирантуре, жили в одном общежитии. Свободное время, хоть его было не так и много, проводили вместе. Разговаривали на самые различные темы, обсуждали книги, телепередачи, политическую жизнь. Увлеченный наукой, Владимир Андреевич стал одним из первых аспирантов, которые начали работать с электронной вычислительной техникой. Харьковская академия радиоэлектроники им. Говорова заключила с ним договор на проведение экспериментов с компьютерами. Правда, заниматься этим приходилось по ночам и выходным дням. Но энергии хватало для всего.

Вместе – после окончания аспирантуры в Харькове – приехали работать и в сумской "политех".

Владимир Андреевич всегда мог и поддержать, и покритиковать. Очень принципиальным, по натуре – прагматик, он – следил отдать ему должное – был ярым сторонником студенческой науки. Когда я вы-

двинул идею создания экспериментального научно-исследовательского студенческого института, именно он заставил воплотить ее в жизнь. Да, именно заставил, потому что всегда контролировал, чтобы любое начатое дело завершалось. Сейчас ЭНИСИ – это серьезная структура в университете, есть хорошие заказы, мы зарабатываем деньги.

С особым вниманием Владимир Андреевич относился к проведению всеукраинских и международных научных конференций, командированию аспирантов. Благодаря тому, что в июне 2001-го он взял на вооружение мысль об открытии в стенах нашего вуза конференции "Машинобудування України очима молодих", уже в октябре того же года мы принимали перспективных специалистов по металлорежущим станкам и инструментам с разных городов. Конференция стала традиционной, ежегодно ее посещают 10-15 докторов наук, члены Академии наук Украины, много талантливой молодежи.

Владимир Андреевич Хворост был очень внимателен к любым предложениям, при этом старался понять суть каждой идеи до конца, уловить рациональное зерно. Замыслы обогащал и советами, и, конечно же, действиями. Отдавался работе практически на все сто. Подготовка классифицированных кадров была для него делом чести. Увлекался сам, и увлекал других. Все, кто знал его, будут помнить именно таким.

Высококлассный специалист, профессионал, прекрасный организатор, он сделал многое для того, чтобы СумГУ стал известен в научных кругах и министерстве как университет с высоким научным потенциалом.

Вільям ЗАЛОГА,
професор, завідувач кафедри МРВ.

Начиная очередной новый учебный год, и на первом заседании ученого совета, и на общем собрании в актовом зале невольно ощущал что-то гнетущее, щемящее душу, незримо висящее в воздухе. Говорю о своих ощущениях, но уверен, что и многие из присутствующих в большей или меньшей степени ощущали то же самое. Причина понятна – впервые новый учебный год начинали без Николая Ивановича Волкова и Владимира Андреевича Хвороста – двух проректоров, проработавших на этих должностях не один десяток лет и отдавших много сил, энергии, здоровья, недюжинного таланта нашему общему делу – созданию университета.

Мне посчастливилось (уверяю, это не избитый штамп) работать вместе с ними долгие годы. С Николаем Ивановичем познакомился, когда он был студентом 3-го курса первого набора будущих инженеров-гидромашиностроителей, а я – только что вернувшись из аспирантуры начинающим преподавателем. С тех пор – все время рядом. Об этом удивительном человеке,

прекрасном специалисте, близком мне по духу и мировоззрению, расскажу подробнее в следующей публикации – трудно говорить сразу о двух таких ярких личностях.

С Владимиром Андреевичем Хворостом я встретился впервые в 1973 году, когда он окончил аспирантуру на кафедре «Динамика и прочность машин» и готовился ехать по распределению работать в Кременчуг. Будучи в ХПИ по служебным вопросам, я предложил ему поехать работать в Сумской филиал ХПИ. Позже узнал, что уже до этого его «обрабатывали» наш Л.С. Кафтариан. Я договорился в ректорате – и направление переоформили. Так Владимир Андреевич стал сумчанином и преподавателем нашего вуза. Как позже оказалось – до конца жизни.

Что привлекло в нем буквально с первой встречи? Школа – с золотой медалью, вуз – с отличием. Крепкая фундаментальная подготовка, которую давали в ХПИ на инженерно-физическом факультете, аспирантура и законченная диссертация. Однако не только это. Исподволь угадывался глубинный уро-

вень интеллигентности, начитанности, чувствовалось воспитание в семье учителей. Умный, открытый взгляд, толковые ответы, рассуждения, за которыми просматривалась какая-то фундаментальность и широта. Но при этом не в «старческое мудрствование», а юношеская непосредственность и восторженность, радостная устремленность в будущее. В дальнейшем я имел возможность многократно убеждаться, что не ошибся в нем. Именно такие преподаватели и нужны были нашему молодому вузу – будут интересны в студенческих аудиториях, будут «излучать» лучшие человеческие качества в студенческую среду.

Владимир Андреевич быстро рос и как преподаватель, и как ученик. Быстро завоевывал признание и авторитет. Вскоре появилась потребность нагрузить его и административно-управленческой работой: вначале – должностью ответственного секретаря приемной комиссии, затем – заместителя директора по учебной работе (с 1979 г.). Со всеми обязанностями он справлялся успешно, однако чувствовалось, что душа его больше тяготеет к органи-

зации научной работы в филиале. Такая возможность появилась в 1988 году – с тех пор он и занимался этим. Постоянно, бессменно, потому что любил эту работу, понимал ее глубинные механизмы, стимулы, круг потребностей ученых. Умел налаживать контакты с потребителями, чувствовал запросы про мышленности, современные тенденции в науке, пользовался авторитетом в министерстве, среди проекторов по науке других, часто более маститых и заслуженных вузов.

И в том, что в 1990 наш филиал с большим «запасом прочности» без всяких проволочек был преобразован в самостоятельный институт, да еще и с названием «физико-технологический», да еще и с правом иметь оригинальные учебные планы, безусловно, большая заслуга и Владимира Андреевича.

С получением статуса самостоятельного вуза начался быстрый рост

количество специальностей, кафедр, численности студентов. Появилась собственная аспирантура, докторантура, стали издаваться собственные сборники научных трудов, организовываться научные конференции и

т.д. И во всем этом самое активное участие (а часто и инициатива) – за Владимиром Андреевичем. Можно твердо сказать, что в создании крепкого научного фундамента сегодняшнего университета его доля очень существенна и весома.

В газетном выступлении трудно рассказать обо всех сторонах многогранной личности Владимира Андреевича – преподавателя, организатора, ученого и человека. Каждый, кто вместе с ним работал, контактировал, встречался, может рассказать о многом. Безусловно, многое осталось (и навсегда) в моей памяти. Такие люди не забываются. Его жизненный путь, в том числе и в стенах нашего университета, может и должен служить хорошим примером для других, особенно молодых наших учёных, которые приходят на смену ветеранам. Им предстоит «тянуть воз дальше», но не влечь нудно по горизонтальной дороге (а тем паче под уклон), а обязательно на подъём. И в этом – лучшее проявление памяти об уходящих от нас ветеранах.

Ігор КОВАЛЬОВ,
професор, ректор СумДУ до 2004 р.

■ Людяність

НЕ ЛИШАТИ НАОДИНЦІ З БІДОЮ

Ми мудрішаємо, коли доля підводить до межі, за якою починаєш усвідомлювати вище від природного стану речей. Таким переломом може стати й відчуття швидкоплинності життя, що виникає у людей, яких торкнулася проблема СНІДу.

Так створена людина, що їй притаманно боятися невідомого: страх стати тягарем для близьких чи страх самотності, страх смерті у ВІЛ-позитивних людей, які не знають про можливість вилікуватися і не знаходять підтримки у близьких своїх...

У Сумах існує місце, де таких людей зустрінуть з розумінням. Це благодійна організація "Вибір". Працівники закладу постійно проводять тренінги-зустрічі зі студентами, журналістами та бажаючими більше дізнатися про ВІЛ-інфекцію. Нещодавно на одному з них, виконуючи редакційне завдання, побували і ми.

Соціальні працівники організації та спеціалісти розповіли багато про дане захворювання. Сумні, але факт, що загроза зараження зростає. Щодня в Україні інфікується близько 39 чоловік, а помирає 8. Суми, Шостка, Конотоп, Кролевець та Ромни – найбільш постраждалі регіони області.

В організації ВІЛ-позитивних людей Сумщини "Вибір" хворі отримують консультації лікарів-інфекціоністів, психологів, юристів, відпочивають у колі друзів. Стратегічними напрямками центру є безкштовне лікування (вітаміни, антиретровірусна терапія і т.д.), лобіювання та захищання прав людей, які живуть з ВІЛ/СНІДом, пропагування толерантного ставлення до них у суспільстві.

Ключове гасло тренінгу – "Інформувати, а не лякати!". І справді, більшість

навіть не знає шляхів передачі ВІЛ-інфекції. Тому часто побутують міфи про те, що вона передається побутовим шляхом через повітря, рукостискання або спілкування з ВІЛ-позитивними людьми. Звідси негативне ставлення до останніх. Варто знати, що існує лише декілька шляхів передачі ВІЛ-інфекції: незахищений (без контрацепції) проникаючий статевий контакт; спільне або ж повторне використання шприців, голок та інших ін'єкційних засобів, нестерильного інструментарію для татуювання і пірсингу, а також чужих засобів для гоління, зубних щіток із залишками крові; передача вірусу дитині від ВІЛ-позитивної матері – під час вагітності, пологів і грудного годування.

Тож не варто уникати розмови з ВІЛ-позитивними людьми. А навпаки – треба підтримати, допомогти їм жити звичайним життям, бути "не відчуженими від соціуму". Адже немає світу ВІЛ-інфікованих і світу не ВІЛ-інфікованих. Невідомо, що буде завтра з нами і хто нас тоді підтримає. Можливо, варто задуматися над цим?

Наталка БУРЛАКУ,
Вікторія ГОРЕНКО,
група ЖТ-52.

Говорять, що ремонт у квартирі дорівнює маленькій пожежі. А якщо це ремонт в університеті, та ще й у такому, як наш багатокорпусний СумДУ? Тут і порівнювати слід з пожежею далеко не маленькою. Але ремонтний вогонь не знищує, а навпаки — воскрешає, очищає, оновлює... Перелік відремонтованого та збудованого за минуле літо зайняв би ледь не цілу сторінку. Тож укажемо лише на ключові, так би мовити, моменти.

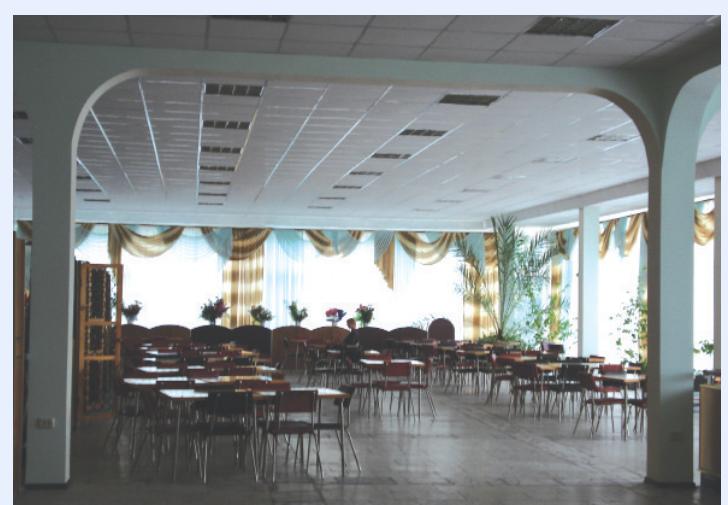
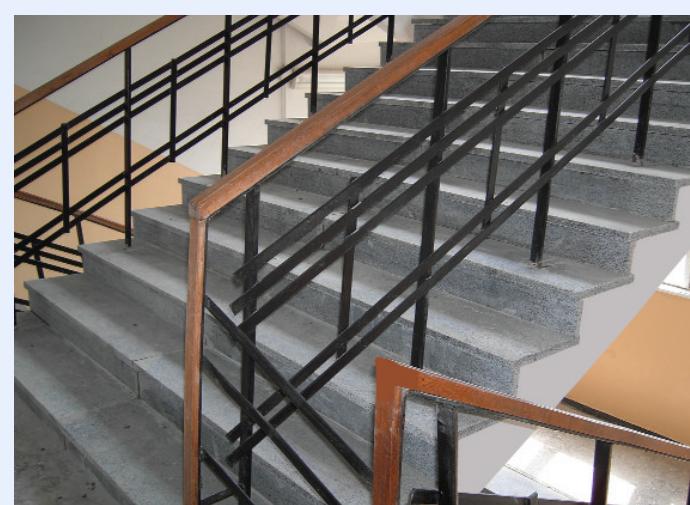

Не тільки театри починаються з роздягальень, відтак можна лише вітати появу нових та перепланування вже існуючих у головному, центральному, бібліотечному й ЕТ корпусах. До того ж скрізь встановлені кабінки для чергових.

Не раз і не два зверталися до «Резонансу» студенти з пропозицією написати критичні матеріали про стан сходів у Г-корпусі. З'ясувавши, що керівництво нашого ВНЗ знає про цю проблему й шукає шляхів її вирішення, радили потерпіти з критикою, аби не стукати в розчинені двері. Радісмо разом із усіма, що проблема вирішена, та ще й так гранітно!

Не тільки театри закінчуються місцями загального користування. Є такі й у навчальних та інших корпусах університету. Деякі з них минуле літо зробило невпізнаними. В кращий бік. Головне тепер не допустити зворотного процесу, бо доводиться констатувати, що хоча місця ті й загального користування, далеко не кожен із студентського (та й викладацького) загалу вміє ними користуватися як слід. Особливо це стосується курців, які наполегливо не бажають пам'ятати, що існує наказ ректора про заборону палити на території університету, а також про відоме вже не перше десятиліття попередження Мінохоздров.

Не сказати, що приміщення центральної їдалні СумДУ було серед гірших у місті.

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

■ РЕМОНТНЕ ЛІТО

ПРО ЧАРІВНУ ПАЛИЧКУ Й ДЕЩО ІНШЕ

пригощають (хоча є страви, що не поступаються йому за смаком), зате критиків значно поменшало. Не забули й про їdalnju медичного інституту, інші «годівниці». Смачного!

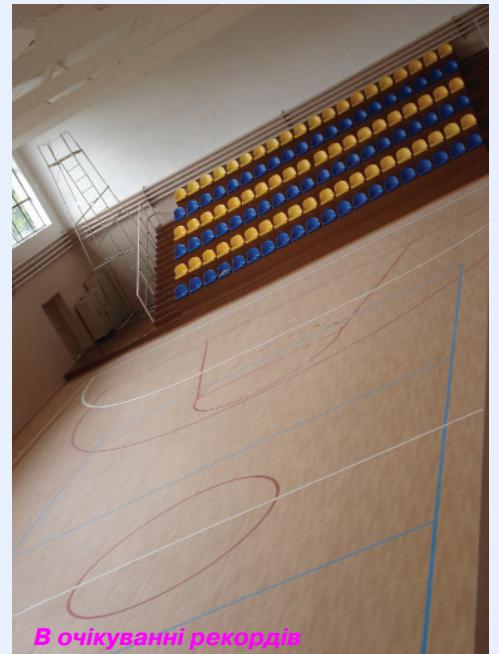
Сказати, що спорту в СумДУ придається мало уваги, навіть у запеклих критиків язик навряд чи повернеться. А якщо в когось і повертається, то вже тепер навряд. На веслувальній базі замінені котли опалення й сантехніка, в спортзалі встановлені трибуни й навісні балкони, а на даху замість дощок укладли второплекс (французького виробництва), замінили вікна тощо. Не забули і про басейн: також із вікнами впоралися, відремонтували душові...

І це дало не все. З гуртожитку в ЕТ-корпус переведена кафедра правознавства. За цим коротким рядком — титанічні зусилля по ремонту приміщень для неї та після неї. Переїхала з санепідемстанції в гуртожиток №4 ю одна з медичних кафедр. Приміщення для

шерег світлин, які підтверджують наведені вище «ремонтні» факти. А якщо в когось виникне сумнів щодо того, чи не «потемкінські деревні» сфотографовані, то радимо походити територією, навчальними корпусами та іншими спорудами СумДУ й пересвідчитися в чесності фотооб'єктиву (дозволяється навіть помацати — наприклад, тротуарну плитку або нові меблі в аудиторії).

Цікаво, скільки ж коштів знадобилося на таку ремонтну атаку? Відповідь шукали в одного з її винуватців, проректора з АГЧ **Анатолія Положія**:

— Не так вже й багато. Усього 2,5 млн. гривень. Сума, звісно ж, чимала, але могла бути й удвічі більшою, якби ми більшість ремонтів робили не своїми силами. До підрядників зверталися лише у разі крайньої потреби. Тому, користуючись нагодою, хоча ще й

ще раз подякувати усім працівникам адміністративно-господарчої частини, а особливо робітникам нашої ремонтно-будівельної дільниці. Всього 50 чоловік, а скільки зроблено! Вдячний і тим завідувачам кафедр, які з особливою наполегливістю вимагали потрібних ім ремонтних чи будівельних робіт: В. Залозі, В. Власенку, І. Корінцеву, Л. Мельнику, В. Бороносу, іншим.

Але в народі недаремно кажуть, що всієї роботи ніколи не переробиш. Спочивати на лаврах не дають поточні проблеми й плани на майбутнє. Готуємося до опалювального сезону (закінчили ревізію усіх елеваторних вузлів, перебрали всі засувки тощо), продовжуємо капітальні ремонти в гуртожитках, у будівельних лаштунках перший гуртожиток. Упорядкувавши стоянку біля Г-корпусу, плануємо впорядкувати й інші та зробити нову біля М-корпусу... І це лише дещо того, що треба й хотілося б зробити. Насамкінець скажу — дуже боляче кожному з нас, коли бачимо, як щойно збудоване чи відремонтоване хтось уже спробував зіпсувати, зламати... Не скажу з цього приводу нічого нового, крім традиційного побажання кожному бути людиною, тобто вміти стримувати свою тваринну агресивність, а «творче начало» спрямовувати на щось більш корисне, ніж обмальовування туалетів...

Шеф-редактор Олена Ткаченко
Редактор Василь Чубур
Відповідальний секретар
Володимир Садівничий
Коректор Ірина Жиленко

Автори фото:
Олександр Корольков,
Світлана Положій.

Кількість випускників на Сумщині в 2006 році зменшилась у порівнянні з минулим на 12%, але кількість абітурієнтів, бажаючих вступити до СумДУ, не зменшилася. Навпаки, зросла на одного.Хоч і незначне, але ж таке вагоме число!

Колектив Сумського державного університету гостинно прийняв у свої ряди нове поповнення. Не зраджуючи вже багаторічній традиції, 31 серпня на майдані біля Ц-корпусу відбулися урочистості з нагоди посвяти вчораших абітурієнтів у першокурсники. Під час дійства було все: виступи офіційних осіб СумДУ й міста, побажання й настанови, вітання один одного й сльози радості на очах батьків... Загальне враження як завжди однозначне – у нас посвята відбувається краще, ніж в інших “вишах” Сум. А що ж про це думають самі першокурсники? Матеріал читайте на 2-й стор. “Резонансу”.

Вересень 2006 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 32-33 (233-234)

НОВИННИМ РЯДКОМ

Мережа вищих навчальних закладів Сумщини включає чотири університети, одну академію та 22 вищі навчальні заклади I-II рівнів акредитації. На навчання до них за кошти держбюджету в 2004 році зараховано 4465 осіб, у 2006 – 6060.

У вищих навчальних закладах Сумської області I-IV рівнів акредитації вищу освіту за 118 спеціальностями здобувають 65,8 тис. осіб. Чисельність студентів з розрахунку на 10 тис. населення становить 529 осіб (по Україні – 477).

До навчального процесу у ВНЗ III-IV рівнів акредитації нашої області зараховано 827 кандидатів наук, 125 докторів, 696 доцентів та 130 професорів.

Надалі всі книги, брошури та інші видання, підготовлені викладачами та науковцями СумДУ, які друкуватимуться коштом університету, виходитимуть виключно на його поліграфічній базі.

У зв'язку з тим, що голова студентської профспілки Ірина Меркун поїхала на навчання до Харківської академії управління при Президенті України, відбулося засідання студентського профкому, на якому обрано виконуючим обов'язки його голови Анну Яковлеву. Оскільки Ірина Меркун була обрана терміном на 5 років (до 2010), триває пошук юридично правильного вирішення цієї проблеми.

Підписаний наказ по Сумській міській клінічній лікарні № 5 (від 11.09.06 р.) про виділення кадрів для студентської поліклініки СумДУ (гінеколога, невропатолога, окуліста, ЛОР та гастроентеролога). Університет приготував для них три нових кабінети. Планується й створення кабінету функціональної діагностики.

Популярний уже стільки років поспіль конкурс-огляд нових талантів “Золотий інтеграл” відбудеться 26-27 жовтня.

У новому навчальному році продовжить роботу літературний гурток, який діє при відділі позанавчальної роботи. Бажаючим стати його членом звертатися до кімнати 409 в Г-корпусі.

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

